

Helig mark

Tema: Respekten för varandra och för kyrkorummet. Det handlar om att närma sig rummet gradvis och gå in i en lugn sinnesstämning med tid och rum för eftertanke. Passar för deltagare från 10–11 år och uppåt.

Plats: Vandrigen äger rum i en kyrka eller ett kapell.

Medhjälpare: Två eller flera personer är bra för att få en variation av röster.

Material: Se respektive station.

Station 1 – Utanför kyrkan

Samla alla vandrarna och hälsa dem välkomna. Gör en kort inledning där följande poänger bör finnas med: Att gå in i kyrkan är att gå över en tröskel, kanske till något nytt. Helighet och respekt betyder samma sak – vad upplever vandrarna som respekt? Hur upplever de det när deras egen respekt kränks? I en trosvandring behöver man hitta vilopulsen och slussas in varsamt. Alla går in i det första rummet.

Station 2 – Vapenhuset

Förvissa dig om att lugnet sänker sig ytterligare. Läs 2 Mos 3:1–5 (Mose och den brinnande busken). Kyrkan är en helig plats, eftersom den är Guds hus. Nu går ni in i en helig tid också, en tid med respekt för er själva, för andra och för Gud. Respekten går i båda riktningarna. Ta av er skorna som symbol för att ni går på helig mark.

Station 3 – Mittgången

Cd med lugn musik.

Ingen tycker om att bli trampad på, och det ska vi inte heller göra. Låt alla vandrarna lägga sig på rygg i mittgången och i tur och ordning försiktigt kliva över varandra. Spela lugn musik.

Låt det gå 2–3 minuter medan alla ligger och vilar, känner golvet, lyssnar till musiken och stillheten. Det är viktigt att ingen pratar. Läs Matt 18:20. ”Där två eller tre är församlade ...”

Station 4 – Kyrkbänkarna

Alla sätter sig ner utspridda i kyrkorummet, en bit ifrån varandra. Läs Kyrkbänksmeditationen (på s 34) högt. Poängen med läsningen är reflektion och förundran över kyrkorummet som ni befinner er i. Oavsett hur gammal eller ny kyrkan är, så delar du rummet med många som har funnits före dig, som finns nu och som ska komma efter dig. Kyrkan är byggd av människor, för människor, men Gud fyller den med sin heliga Ande som får den att leva sitt eget liv oberoende av oss. Läs gärna i mikrofon så att alla hör bra. Tala lugnt och tydligt.

Station 5 – Fortfarande i bänkarna

Dopfunten med vatten, ikon.

Låt alla flytta sig in mot mittgången. Läs Matt 28:18–20, missionsbefallningen – gärna utantill! Ta upp dopskålen eller spegeln och låt alla spegla sig i den. Du avspeglar Gud – du är skapad till Guds avbild. Visa en ikon, berätta om äkta ikonmålningar som först är målade med guld och sedan med färger som täcker hela målningen. Likna det vid människan som målats i guld därför att vi är Guds skapelse, och hur resten av livet sedan målats utanpå. Korstecknet i dopet gör en repa i livsmålningen och når in till guldets inom oss.

Station 6 – Sitt kvar eller flytta fram till altarringen

Läs Joh 17:9. Vågar vandrarna prova på att någon ber för dem? Vet de om någon som ber för dem? Hur känns det att vara föremål för förbön? Be en kort bön där du nämner var och en av vandrarna vid namn.

Station 7 – Körbänkar, trappor eller liknande

Bibel invirad i rep.

Läs Hebr 4:12. Ta fram en bibel som är hopsurrad med rep. Berätta hur Bibeln kan vara en stängd bok. Skicka runt Bibeln och låt alla säga något om känslan inför det som är inlåst, stängt, avlägset eller liknande. Det här kan vara svårt eftersom det är så abstrakt. Låt vandrarna förstå att de gärna får upprepa vad någon annan sagt, eller säga ”pass”. Sammanfatta vad som sagts och säg att Bibeln kan kännas stängd på det här sättet och att man behöver hjälp för att öppna den. Berätta om Bibelns huvudperson, att man inte måste börja läsa från sidan 1 och så vidare. Öppna Bibelns mysterier lite för vandrarna och uppmuntra dem att öppna den själva.

Station 8 – Samma plats, eller längre fram i koret

Spegel.

Skicka runt en spegel och låt alla spegla sig. Läs 1 Kor 13. Låt alla upprepa den sista versen högt tillsammans: ”Men nu består tro, hopp och kärlek, dessa tre, och störst av dem är kärleken.”

Tala om kärleken som det viktigaste i världen. Som skapad till Guds avbild avspeglar du också hans helighet och okränkbarhet. Men vi förstår inte allt – bara bitvis. Vi ser delar av helheten i spegeln.

Station 9 – Samma plats

Frukt, servetter att torka händerna på.

Avsluta med välsignelsen (se exempel på s 35). Önska varandra ”frid och allt gott”, och påminn vandrarna om att de har gått en vandring utan skor och utan att trampa på varandra och eller det heliga. Ät lite frukt tillsammans. Kanske vill någon dröja kvar lite, tända ljus i ljusbäraren eller liknande. Ge i så fall möjlighet till det.

KYRKBÄNKS-MEDITATION

Nu sitter du här.

Det är inte som i fåtöljen hemma framför tv:n. Du måste sitta rak i ryggen, det känns lite obehagligt, det är svårt att hitta en bra sittställning och du vet att här skulle du inte orka sitta i tre timmar.

Men känn på bänken under dig. Känn det hårda träet. Tänk på att här har någon suttit före dig, och här kommer någon att sitta efter dig.

Någon har tillverkat bänken som du sitter på. För många år sedan var det en snickare som fick uppdraget. Han skulle göra bänkarna till kyrkan!

Han valde ut trä med omsorg. Han vässade yxa och hyvel, och det luktade gott i verkstaden av nytt trä. Han visste att långt efter att hans tid var ute, skulle det komma nya tider. Okända människor skulle sitta i hans bänkar. Han visste ingenting om dig. Du vet ingenting om honom. Men han var med och byggde kyrkan.

Nu sitter du här. Kan du känna bänkbyggarens kärlek till träet?

Se dig om – tänk på dem som gjorde glaset till fönstren, de som vävde bonaderna, känn lukten av ull; föreställ dig orgelbyggeriet med pipor och ljud, lukten av metall och trä; tänk dig glädjen när takbjälkarna äntligen kom på plats; se på ljuskronorna och vet att händer har format dem, händer och värme och verktyg. Allt som finns härinne har tillverkats med allvar, med yrkesstolthet och kärlek. Kyrkan har blivit en blandning av gammalt och nytt.

Och tiden går.

Sedan tyckte vi att snickarens bänkar blev för hårda och någon fick i uppdrag att sy dynor till dem. Orgeln gick sönder, och någon fick frågan: Kan ni bygga en ny orgel? Mattorna blev slitna, det behövde målas om, vi ville ha en ljusbärare för att alla skulle kunna tända ljus, och nån gång kommer vi att få en ny altartavla. Du föddes, eller flyttade hit, och du var också ny här en gång.

Kanske sitter du och känner dig lite ny just nu. Men du hör hemma här.

En kyrkobyggnad utan människor är som ett tomt skal.

För allt här inne är gjort av människor. Allt är byggt och utformat och målat och tecknat. Av människor. För människor.

Men kyrkan är helig mark – den är närhet och avstånd, respekt och ditt nakna ansikte. Kyrkan är skapad av människor, men så kommer den heliga Anden och fyller den med sin andning. Jesus sitter hos dig i bänken, och tillsammans blir detta Guds hus.

Du sitter i din bänk och andas och finns till. Du fyller kyrkobyggnaden med skönhet och liv. Du sitter i bänken och är skapad till Guds avbild – med allt som du är, avspeglar du Gud.

Du är på helig mark.

Känn närheten och avståndet, känn på tid och rum. Här har levt människor före dig och det ska komma många efter dig.

Men nu är *du* här, det är det viktigaste.

Nu är tiden din. Mätte du alltid känna att här hör du hemma.

VÄLSIGNELSE

Liturg: Herren välsigne dig och bevara dig.
Herren låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig.
Herren vände sitt ansikte till dig och giv dig frid.
Amen.

Alla: Må du aldrig uppleva en dag när du säger:
Det är ingen som bär mig.
Må du aldrig uppleva en dag när du säger:
Det är ingen som bryr sig om mig.
Må du aldrig uppleva en dag när du säger:
Det är ingen som tycker om mig.

Liturg: Guds frid, som övergår allt förstånd,
bevara ditt hjärta och dina tankar i Kristus Jesus.
Gud välsigne dig, och var du själv en välsignelse!

Alla: Frid och allt gott! (ta varandras händer)